»Padesátiny jsou sympatické tím, že se člověk v poměrně mladém věku dožívá úctyhodného stáří.«

Prof. Dr Vondráček.

Prof. Dr Vladimír Vondráček

se setkal s tímto sympatickým okamžikem dne 23. února. Na střední škole se rozhodl pro medicínu a za studia lékařství si zvláště oblíbil psychiatrii, zřejmě vlivem silné osobnosti Heverochovy. V letech poválečných pracoval na interní klinice u prof. Syllaby jako nehonorovaný asistent. Odtud odešel na farmakologii. Měl plán spojit bádání farmakologické s methodikou interní kliniky, ale prof. Lhotík dával přednost laboratorním experimentům a tak asistent Vondráček pokračoval v práci ve far-

makologickém ústavě až zase za přednostenství prof. Formánka. Akademická kariéra Vondráčkova byla přerušována řadou předčasných úmrtí, takže začínal stále znovu. Také některými všeobecně platnými sarkastickými sentencemi Vondráčkovými se cítili nepříjemně zobrazeni někteří hodnostáři a dali to v příslušné chvíli na jevo. Teprve v roce 1933 prof. Velich habilitoval Vondráčka pro farmakologii; po pěti letech byl jmenován mimořádným profesorem.

I svými polyhistorickými zájmy i zevnými osudy si získal prof. Vondráček pro svou odbornou činnost předpoklady jako málokdo jiný. K tomu je pilným, systematickým a houževnatým pracovníkem, vybaveným bystrým a psychologicky školeným intelektem, který mu umožňuje vtipné posouzení situací.

V přehledu skoro stovky vědeckých prací z interního lékařství, sexuologie, endokrinologie, farmakologie experimentální i užité, psychologie, psychiatrie, neurologie, nauky o konstituci i z dietetiky nelze najít práce bez pevného jádra. Na sta je jeho námětů a podnětných glos k přednáškám a demonstracím v Purkyňově společnosti, Spolku č. lékařů a Biotypologické společnosti.

Knižní publikace vynikají jasností podání a svěží formou (Farmakologie duše, 1935, Otravy v Pelnářově Pathologii, 1935, Hysterie, 1944). V rukopise připravuje obšírné dílo o lékařské psychologii, na kterou mu byla rozšířena habilitace v r. 1939.

Rozhled po řadě oborů, pedagogický dar a vzácný dar vtipného podání předurčily Vondráčka, aby ve svých volných chvílích se uplatnil jako výtečný vykladač medicíny tak, jak si takovouto ideálně představujeme. Napsal přemnoho věcných a vtipných příspěvků do revuí i denního tisku. Znamenitý soubor populárně lékařský vyšel knižně (Čtení o zdraví a nemoci, 1940), další je připraven k tisku.

Prof. Vondráček je právem jedním z nejoblíbenějších přednašečů na lékařských kursech. Lékařské pátky byly symbolicky zahájeny právě jeho přednáškou.

Umí i těžkou látku — a nevybírá si thémata snadná — podávati neodolatelným způsobem. Přirozený vtip, kterým je přednes prof. Vondráčka kořeněn, má svůj osobitý charakter, je to zpravidla záběr ze zcela ryzího a originálního postoje.

A tak přes poměrně mladý věk vykonal úctyhodnou práci. Red.

★

Prof. Dr Zdeněk Köcher padesátníkem.

Koncem února se dožívá padesátin prof. Dr Zdeněk Köcher, rodák královédvorský. Mladší kolegové jej znají z farmakologických přednášek a demonstrací, starší pak z fysikátních kursů toxikologie, farmakognosie a mikroskopické anatomie léčivých rostlin. Svou vysokoškolskou kariéru začal v histologickém ústavu prof. Srdínka, odkud přešel na farmakologii a pracoval zprvu u prof. Lhoťáka, později u Formánka a Velicha. Prof. Köcher je nadšený experimentátor. Bohaté zkušenosti a sklon k experimentování ať v biologii, fysice nebo chemii mu umožnily vypracování některých method pro biologické laboratoře, z nichž zvláště methoda zaznamenávající kvantitativně sekreci potu má veliký význam a umožnila objektivně zhodnotit účinek řady léčiv, o nichž existovaly sporné dohady. Druhá řada prací týká se všeobecné farmakologie vstřebávání z trávicí roury a dochází k závěrům významným pro therapii a výrobu léčiv. Třetí skupina se dotýká různých časových otázek farmakologických. O všech Köchrových pracích možno říci, že docházejí k závěrům, které mohou najíti širokou aplikaci v praktickém životě. Bohaté zkušenosti a smysl pro praktičnost jsou pro Köchra zvlášť význačné a pro ně byl často ve své laboratoři vyhledáván pracovníky jiných ústavů. Zadina.

LIBRI NOVI RECENSENTUR

Sbírka právních předpisů pro lékaře. Pořádá MUDr Karel Dvořák, ředitel Lékařské komory pro zemi Českou, s kruhem spolupracovníků. Vydává Právnické nakladatelství Dr jur. Václav Tomsa. Vychází měsíčně.

Účelem této sbírky je podle autorova úvodu, aby poskytovala lékařům a ostatním zdravotnickým činitelům běžný a postupně doplňovaný praktický přehled ve všech právních oborech, jež se jich týkají. Sbírka je vydávána ve volných listech, opatřených heslovitými nadpisy, a řadí se podle těchto nadpisů do pořadače v abecedním pořadí. Je stále doplňována a pozměňována podle nejnovějšího právního stavu.

Sbírka, která obsahuje nejen lékařské a zdravotnické předpisy z poslední doby i z dob dřívějších, nýbrž se dotýká všech právních předpisů, které se lékaře týkají i v jeho postavení občanském, má zejména v dnešní době, kdy vychází tolik nových norem, jistě nespornou cenu a bude i ve své nynější, dosud kusé podobě lékařům v řadě případů spolehlivým rádcem a pomůckou. Sbírka byla též vyhláškami obou lékařských komor oceněna a lékařům doporučena.

Uvádím-li několik námětů na zlepšení sbírky, které je při stálém obměňování a doplňování volných listů vždy možné, nechci jí tím na její nepochybné hodnotě a významu ničeho ubírati.

Díla podobně zaměřená a uspořádaná, jako je